

eller to af Rigerne vil kunne forfaanes for de med denne forbundne Ulemper, at man maa tillægge dette Hensyn en særdeles stor Betydning.

En tredje Klasse af Hovedbetragtninger har Hensyn til de Vanskeligheder, der ere forbundne med en Antagelse af det tydske System som et endnu ikke færdigt eller engang fuldt udarbejdet Myntsystem. Dette faaer især Betydning for den mindre Handel og de øvrige Samvæmsforhold i Grændsestrakterne, for hvilke det er af stor Betydning, hvorledes Hovedmyntens Underafdelinger ere udmyntede. Det lader sig imidlertid alt nu forudsæ, at det neppe ved nogensthemst Anordning af Delingsmynten vil lykkes i den nærmeste Fremtid at fortrænge den tydske Thaler eller den tydske Gylden fra at være den Regningsenhed, som fortrinsvis benyttes i daglig Handel og Bandel, og der vil saaledes i de tydske Lande, som ligge nærmest ved de nordiske, i lang Tid vedblive at være to Regningsenheder, en officiel, som er Marken, og en populær, som er Thaleren. Dette vil være høist ubevent for de tilgrændsende Lande, som maatte ville antage den tydske Myntfod, da disse ikke vilde kunne tilegne sig den populære Regningsenhed.

De Sølv- og Bronzemynter, som Tydskland maatte udmynte med Marken som Grundlag, vilde man vel ikke behøve at give lovlig Kurs i de nordiske Riger, medmindre en formelig Myntkonvention med Tydskland blev indgaaet, og Muligheden af en saadan tør man ikke gaa ud fra, da forskjellige, endog officielle Udtalelser ligefrem tyde paa dette Riges Uvilbøelighed hertil. Men selv uden at der er givet den lovlig Kurs, kan det større Myntgebets til det mindre Gebets svarende Skillemynt med Sikkerhed forudsættes at ville finde Veien til det sidste i et langt større Omfang end omvendt, og Følgen af Antagelsen af det tydske System vilde derfor kunne forudsæes at blive en Overfømmelse med tydske Delingsmynt og al den deraf flydende Uleilighed og Tab. Forsaavidt man endelig skulde se hen til den Mulighed, at det tydske System kunde blive et almindeligt internationalt, da har det ikke forekommet os sandsynligt, at Saadant snarere skulde blive Tilfældet med dette System end med et hvilketsthemst af de andre, mere udbredte Systemer. Det er mere sandsynligt, at Nationerne, naar de engang beslutte sig til at fjerne de Ulemper, som ere forbundne med at have forskjellige Myntsystemer, ville antage et fra alle de nuggældende forskjellige System, som kunde fyldestgjøre adskillige Fordringer til et rationelt Myntsystem, der maa lades uopfyldte i alle de nu bestaaende, og i saa Fald vilde man ved Antagelsen af det nye System atter faa alle de med en Dvergang til et forskjelligt Myntsystem forbundne Vanskeligheder og Besværligheder.

Medens Kommissionen saaledes har troet at maatte afse fra en øjeblikkelig Tilslutning til det tydske Myntsystem, har den undersøgt, om det ikke, for at undgaa de med en pludselig Dvergang til et nyt System forbundne Ulemper og for paa en lempelig Maade efterhaanden at komme over til Guldfoden, skulde være rigtigt at indskrænke sig til at udprøve indenlandske Guldmynter, der svarede i Henseende til Vægt og Lødigbed til de for det tydske Rige bestemte, uden at der, ialtsald for Tiden, skete anden Forandring i Regningsenheden, end at denne i ethvert af de tre nordiske Riger, istedetfor som nu at være bestemt ved en vis Mængde fint Sølv, fremtidig kom til at være bestemt ved en vis Mængde fint Guld. En saadan Foranstaltning er navnlig for Norges Bedkommende bleven anbefalet, idet Vægten i dette Rige mindre maatte lægges paa strax at faa Guld i Circulation, og det kunde antages, at det Formaal for Indførelsen af Guldmynter, at lette Likvidationerne med Udlandet, i det væsentlige vilde naas ved denne Fremgangsmaade, hvorhos den vilde aabne Udgang til paa en let Maade at kunne slutte sig til et almindeligt internationalt Myntsystem, hvis det tydske System skulde blive antaget som saadant. Følgen af dette Forlags Antagelse vilde imidlertid være, at vi endnu maatte bevare, muligvis endog forstørre, den forskjellighed i Myntsystem, som i stigende Grad volder de nordiske Rigers Indvaanere Besværlighed og Tab. Hovedmynten vilde i alle tre Riger komme til at staa i et meget bruddent Forhold til Regningsenheden, og denne Ulempe vilde snart blive følt at have en saadan Betydning, at man